

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנַי פְּרִשְׁת וְאַרְא כ"ז טַבַּת, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֵּשׁ / שְׁנַי עִם רַש"י

אֲנַחְנוּ מִתְחִילִים לְלַמֵּד עַל יְצִיאַת מִצְרַיִם. קוֹדֵם כָּל גְּלִמְד עַל הָאֲנָשִׁים אוֹתָם בְּחַר ה' כְּדֵי לְהוֹצִיא אֶת הַיְהוּדִים: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן.

הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת עַל הַמְּשַׁפְּחוֹת שֶׁל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. הַיּוֹת וְהֵם הָיוּ מְשַׁבֵּט לוי, מְמַשְׁפַּחַת עֶמְרָם, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָעֲרִיכוּ אוֹתָם. מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן גָּדְלוּ בְּבֵית שֶׁל תּוֹרָה, בְּבֵית שֶׁל יְרֵאת שָׁמַיִם וּבְמִשְׁפָּחָה, שֶׁהִיְתָה לָהּ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ כְּדֵי לְעֲזוֹר לַיהוּדִים אַחֲרֵי.

(הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת קוֹדֵם עַל תּוֹלְדוֹת רְאוּבֵן, שְׁמַעוֹן וְלוי, כְּדֵי לְהִרְאוֹת שֶׁהֵם כָּלָם שְׁבָטִים שְׂוִים לְמִרוֹת שְׁיַעֲקֹב אָמַר לָהֶם שֶׁהֵם לֹא הָיוּ כָּל כֶּף בְּסֹדֶר, כְּשֶׁהוּא חֵלֵק אֶת הַבְּרִכוֹת – כְּמוֹ שֶׁלְמַדְנוּ בַּפְּרִשְׁת וַיְחִי).
הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת שְׁשֵׁנִיהֶם – גַּם מֹשֶׁה וְגַם אַהֲרֹן הָיוּ רְאוּיִים לְשְׁלִיחוֹת הַמִּיְחָדָת מֵאֵת ה', בּוֹאוּ נִרְאָה מֵה קָרָה בְּהַמְּשָׁךְ...

תְּהֵלִים / יוֹם כ"ז לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"כ- קל"ד

בְּתֵהִלִּים הַיּוֹמִי אוֹמְרִים אֶת חַמֵּשָׁה עָשָׂר שִׁירֵי הַמַּעֲלוֹת.

בְּתֵהִלִּים "אֶהֱל יוֹסֵף יִצְחָק" לְפָנֵי כָּל פְּרָק יֵשׁ קָטַע קָצֵר הַמְּסַבֵּיר עַל הַמָּסֵר שֶׁל הַפְּרָק. בְּקָטַע הַכְּתוּב לְפָנֵי פְּרָק ק"כ, הַפְּרָק הָרִאשׁוֹן הַנֶּאֱמָר הַיּוֹם, נֶאֱמַר שֶׁדוֹד הַמֶּלֶךְ אוֹמַר לְאֲנָשִׁים הַמְּדַבְּרִים לְשׁוֹן הָרַע עַל חֲמַרַת הָעֶבְרָה, וְשֶׁהִיא מְסַכְּנַת יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר חָרַב.

בַּפְּרִשְׁת שְׁמוֹת לְמַדְנוּ שֶׁמֹּשֶׁה רָבְנוּ גַם הוּא הַצֵּטֵעַר עַל עוֹן לְשׁוֹן הָרַע. כַּאֲשֶׁר שָׁמַע שְׁנַי יְהוּדִים שֶׁדַּבְּרוּ לְשׁוֹן הָרַע הוּא הַתִּירָא וְחָשַׁשׁ שְׁאוּלֵי הַדָּבָר יִמְנַע מֵהֶם אֶת הַגְּאוּלָּה חֵס וְשָׁלוֹם.

מִדּוּעַ כָּל כֶּף חָשַׁשׁ מֹשֶׁה רָבְנוּ מִלְּשׁוֹן הָרַע? יִתְכַּן וְהַיְהוּדִים עֲבָרוּ עֲבָרוֹת חֲמוּרוֹת יוֹתֵר...

הַרְבֵּי מְסַבֵּיר שֶׁהַגְּאֻלָּה מִמִּצְרַיִם נּוֹעֵדָה כְּדֵי לְהַבִּיא אֶת הַיְהוּדִים יַחַד לְהַפְּךְ לְעַם אֶחָד- הָעַם שֶׁל ה'.

בְּמָקוֹם לְהִיּוֹת קְבוּצוֹת שֶׁל אֲנָשִׁים נִפְרָדִים, הֵם הוֹפְכִים כְּעַת לְהִיּוֹת עִם יִשְׂרָאֵל.

אוּלָּם לְשׁוֹן הָרַע, אֲמִירַת דְּבָרִים לֹא טוֹבִים עַל אַחֲרִים, גּוֹרְמַת לְאֲנָשִׁים לְכַעוֹס אֶחָד עַל הַשְּׁנִי. הֵם לֹא

רוצים עוד להיות יחד. ובמקום להתאחד הם מרגישים כמו אנשים נפרדים שאינם קשורים אחד לשני. לכן משה כל כך הצטער וחשש כשראה שהיהודים מדברים לשון הרע - איך יגאלו ויהפכו לעם אחד אם אינם רוצים להיות יחד?

בפרק זה דוד המלך מזהיר אנשים מדבר לשון הרע ומדבר על הסכנה שבכך. אפשר ללמד מפרק זה להזהר לומר רק דברים טובים על אנשים אחרים.

(ראה לקוטי שיחות חלק ל"א עמוד 8)

תניא / לקוטי אמרים פרק י"ד (כ"ז טבת שנה מעוברת)

כל אדם יכול להיות בינוני. מה זה בעצם בינוני? בינוני הוא אדם שלא מוכן לעבור שום עברות, ולא נותן ליצר הרע לנצח!

אפלו כשהיצר הרע צץ לפתע עם רעיונות על משהו שהוא רוצה או משהו שעליו לעשות, יהודי צריך לזכר שהעברות מפרידות אותו חס ושלום מה! הוא צריך לומר: "אני לא רוצה להיות נפרד מה' אפלו לא לשניה אחת! במקום זה, אני רוצה להשתמש בלבושי הנשמה שלי (מחשבה, דבור ומעשה) לעבוד את ה', בגלל שאני אוהב את ה' אפלו אם אני לא מרגיש את זה!

זה לא הגיוני לעבור עברה, זו שטות! ואני לא רוצה לעשות שטיות!

לא כלם יכולים לאהב את ה' מספיק חזק כדי להיות צדיק.. אבל כל אחד מאתנו יכול להיות בינוני!

היום יום / כ"ז טבת

לה' יש "עסקה" עם היהודים: אנחנו צריכים את הדברים הגשמיים שרק ה' יכול לתת לנו (כמו כסף, בריאות, נחת) וה' צריך אותנו להביא אותו לעולם - ה' צריך רוחניות.

הבעיה היא שאיננו יכולים לקיים את חלקנו הרוחני, אם ה' לא נותן לנו גשמיות.

אז זו "העסקה": ה' נותן לנו את הגשמיות, ואנחנו משתמשים בה כדי לעשות את הדברים שה' רוצה. כך, הגשמיות נהפכת לרוחניות.

לפעמים ה' נותן לאדם רק קצת גשמיות (כדי לראות עד כמה הוא דבק במשימה שלו, להפוך לרוחניות) אבל אז, קשה יותר להפוך לרוחניות ואנחנו נותנים לה' הרבה פחות!

ועדין אם אנחנו יכולים לתת לה' אפלו משהו קטן (כמו שבבית המקדש, היה קרבן זול יותר שיועד רק עבור אנשים עניים) זה יגרם לה' שמחה והוא יתן לנו הרבה גשמיות כדי שנוכל להפוך אותה להרבה רוחניות.

ספר המצוות / מצות עשה קפ"א, לא תעשה ש"ט, רח"צ, עשה קפ"ד

המצוה הראשונה היום **מצות עשה קפ"א** היא מצות "עגלה ערופה". זאת אומרת עגלה (פרה צעירה) שערפו את ראשה. אם מוצאים גופה של אדם שנהרג, ולא יודעים מי עשה זאת, בית הדין צריך לקחת עגלה ערופה (פרטי המצוה הזו כתובים בפרק האחרון של מסכת סוטה בגמרא, והרמב"ם מפרט אותם בפרקים ט' וי' ברמב"ם היומי).

מצות לא תעשה ש"ט - אסור לעבד באדמה ליד הנחל שבו קימו את מצות עגלה ערופה.

מצות לא תעשה רח"צ - אסור להשאיר דברים מסכנים סביב העיר או הנחלה שלנו.

מצות עשה קפ"ד – יש לשים מעקה סביב גג חלק, כדי שאף אחד לא יפול. יש לודא שהבית שלנו בטוח עבור אנשים הנמצאים בו.

רמב"ם / הלכות רוצח ושמירת הנפש פרקים ח', ט', י'

ברמב"ם היום לומדים על המצוה להקצות ערי מקלט וההלכות של עגלה ערופה

פרק ח' - לומדים על ערים שצריכים ליחד לערי מקלט. ישנם שש ערי מקלט. באשר משיח יבוא, נוסף עוד שלושה בעבר הירדן המזרחי.

ישנם גם 42 ערים ללוויים, שיכולות גם הן לשמש כעיר מקלט. הערים האלו צריכות להיות מוכנות עבור האדם שינוס אליהן, ובית הדין צריך לבדוק את השבילים מדי שנה כדי לודא שהאדם הבורח יוכל בקלות ובמהירות להגיע לעיר המקלט.

פרק ט' - כולל את ההלכות של המצוה היומית, אודות עגלה ערופה. אם מוצאים גופה של אדם שנרצח ואיננו בטוחים מי עשה זאת, בית הדין צריך למדד ולראות איזו עיר היא הקרובה ביותר. בית הדין של העיר הקרובה ביותר מקים את מצות עגלה ערופה, כדי להראות לה' שהם לא היו האחרים על הרצח.

פרק י' - כולל עוד הלכות על עגלה ערופה. לומדים על כך שהמקום בו נערפה העגלה איננו יכול לשמש מאחר יותר לצרכים כמו נטיעת צמחים. בנוסף, אם מאיזושהי סבה בית הדין לא קים את עגלה ערופה, מאיזו סבה שלא תהיה, עליהם להשלים זאת אפילו אם עברו מאז הרבה שנים.

דרכי החסידות / הוראות - בטחון

אחד הדברים החשובים ביותר שיהודי (ובמיוחד חסיד) צריך בעבודת ה' שלו, הוא בטחון בה'. ישנו ספור מפרסם על חסיד שבא לצמח צדק. הילד שלו היה מאד חולה והרופאים לא יכלו לעשות מאומה על זה. החסיד רץ מיד לרבי שלו, במובן, וספר לו מה שקרה.

הצמח צדק אמר לחסיד: **"טראכט גוט וועט זיין גוט" - חשב טוב יהיה טוב!**

בטח בה' שהכל יהיה טוב, ואז זה באמת יהיה בסדר.

הרבי מסביר לנו שבאמת כל טוב שיהודי מקבל מה', הוא צריך שזה יהיה מגיע לו. גוי יכול לקבל דברים "בחנם", אבל יהודי צריך "להרויח" אותם על ידי קיום תורה ומצוות. לפעמים יכול להיות שמגיע ליהודי משהו לא טוב חס ושלום. אם הוא עבר עברה חס וחלילה או לא קים מצוה פראוי. אבל עדין, ליהודי יש בטחון (הוא יודע שה' הוא האחראי על העולם והוא יעזר לו) האדם צריך לעמל כדי לחוש זאת, אולם כך יוכל להרויח את ברפת ה' אפילו אם הוא לא היה ראוי לה מסיבות שונות.

תפלה / תקע בשופר גדול

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה ציפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

ברכות תפילת שמונה עשרה מחלקות לשלושה חלקים: החלק הראשון הוא שבח לה', החלק האמצעי הוא בקשת הצרכים והחלק השלישי הוא הודאה ושבח לה'. החלק האמצעי של תפילת שמונה עשרה גם הוא נחלק לשנים. בחלק הראשון יש ברכות אישיות עבור האדם עצמו ובחלק השני יש ברכות לכלל ישראל יחד.

מבקשים מה' לקחת את כל הדברים שעשויים להפריע, אבל לא באמת מרוצים מכך. יהודי לא יכול

לנוח בשלמות עד שיחזר לארץ ישראל בביאת המשיח.

לכן אומרים את הברכה של "תקע בשופר גדול" מבקשים מה' להחזיר את כל היהודים יחד לארץ ישראל.

מה הקשר בין המלים "תקע בשופר גדול" לארץ ישראל? הנביא ישעיה אומר בפסוק במפרש שקודם כל יתקע השופר ואז יהיה זמן קבוע גלויים. "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלם

ביום ההוא קודם כל יתקעו בשופר הגדול, ואז יתאספו היהודים לעבד את ה' בירושלם.

גאולה ומשיח / שיבנה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

מדי יום בתפלה אומרים: "שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך". מה הקשר בין שני הדברים? מדוע לא אומרים שבית המקדש יבנה ונוכל להקריב קרבנות? מדוע אומרים שאחרי שבית המקדש יבנה יוכל להיות לנו חלק בתורה? כאשר משיח בא ובית המקדש יבנה שוב יש הבטחה נוספת מהנביא, שיהיו לנו עוזרים שיזדאגו לכל הדברים הגשמיים עבורנו. כך נוכל להקדיש את כל הזמן ללמוד תורה. לכן כאשר אין לנו את בית המקדש, חסר לנו החלק הראוי בתורה המגיע מתוך שלוחה ופניות נפשית.